

FÓKUSZPONT

A BALOLDALI BRIT KORMÁNY
A BALOLDAL TÚSZA LETT A MIGRÁCIÓ
KÉRDÉSÉBEN

Szeptemberben már húsz ember vesztette életét a La Manche csatornán való átkelés során, köztük hat gyermek és egy terhes nő. A [brit Refugee Council vezetője arra figyelmeztet](#), hogy a kormány szigorúbb határvédelemre és rendészeti intézkedésekre épülő stratégiája önmagában nem fogja megoldani a problémát, sőt, arra kényszeríti a bevándorlókat, súlyos kockázatokat vállaljanak az átkelés során. A brit kormány tehetetlennek látszik.

Választási kampányában a brit migrációs politika megreformálását ígérte Keir Starmer. A baloldali miniszterelnök „[átfogóbb megközelítést](#)”, az Európai Unióval való szorosabb együttműködést, visszafogadási megállapodások megkötését, továbbá az embercsempészetet szankcionáló keményebb törvények életbeléptetését ígérte. Javaslatai között szerepelt 1000 új ügyintéző felvétele a menedékkérelmek gyorsabb feldolgozása érdekében, valamint a brit munkaerő képzésének erősítése, ezzel csökkentve a gazdaság külföldi munkaerőnek való kitettségét. Mindebből azonban egyelőre nem sok valósult meg.

Közben a nyomás egyre nő. A 2024 első felében 12 315 ember kelt át a La Manche csatornán, ami meghaladja az előző négy év azonos időszakainak számait. Emiatt korábban aggodalmát fejezte ki Gérald Darmanin francia belügyminiszter is, aki szerint egy EU–UK migrációs megállapodásra van szükség. Hangsúlyozta, a brit kormány francia határvédelemre juttatott 541 millió eurója csak egyharmada annak, amit Franciaország erre a célra költ. Rámutatott arra is, hogy az Egyesült Királyság továbbra is vonzó célpont a migránsok számára, mert a bevándorlási rendszer nem elég hatékony és kevés a sikeres kitoloncolás. London óvatosan reagált Darmanin kritikáira, jelezve,

hogy inkább a kétoldalú megállapodásokat és a nemzeti határvédelem megerősítését helyeznének előtérbe.

Keir Starmer brit miniszterelnök szeptember 16-án találkozott olasz kollégájával, Giorgia Melonival, hogy megvitassák a mediterrán ország migrációs stratégiáját. Starmer dicsérte Olaszország Tunéziával és Líbiával kötött megállapodásait, amelyek célja a migrációt kiváltó okok kezelése és az embercsempész-hálózatok felszámolása. Starmer és a jobboldali olasz kormány egyeztetéseit azonban több brit parlamenti képviselő bírálta, különösen a baloldaltól. Szerintük a migráció kérdésében Londonnak az olasznál emberségesebb megközelítést kellene alkalmaznia.

A kormánnyal szembeni bírálatok tovább erősödtek, miután a belügyminisztérium felvetette, hogy NGO-kat vonna be a kiutasítottak hazatelepítésének támogatásába. Több mint 30 civil szervezet nyílt levélben tiltakozott ez ellen, mondván, a javaslat etikailag elfogadhatatlan, és a kormány társadalmilag megosztó politika végrehajtásába próbálja bevonni őket. Mindeközben a belügyminisztérium költséghatékonysági okokból visszavonta a korábbi tervet, miszerint a királyi légierő scamptoni bázisát menedékkérők elhelyezésére használták volna fel. Korábban NGO-k és a baloldal a menekültszállások zsúfoltsága és nem megfelelő körülménye miatt kritizálta a kormányt.